

yde, om det kan nytte Noget, at man giver dem Understøttelse, og om der er Haab om, at de derved kunne vinde Selvstændighed; og saa giver man dem Tilskud i et langt ringere Forhold end det, vi her yde. Jeg anbefaler Thinget at vedtage Udvalgets Forslag, overbevist om, at det fortjener i Sandhed at kaldes, hvad det er kaldt i Udvalgets Betænkning, et broderligt og ædelmodigt Forslag.

Formanden: Jeg skal hermed standse Forhandlingerne i dette Møde, da der endnu er flere Medlemmer, der have begjært Ordet.

Inden jeg slutter Mødet, skal jeg anmode om, at Vædringsforslag, der maatte ønskes stillede til 2den Behandling af Finantslovforslaget, maae blive indgivne i Bureauet inden førstkommande Tirsdag Middag Kl. 12. Jeg siger dette allerede idag, forat ærede Medlemmer kunne være forberedte derpaa.

Næste Møde vil blive afholdt førstkommande Mandag Kl. 1 1/2. Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af anden Behandling af:
Forslag til Lov om Islands Finantsvæsen.

Mødet hævet Kl. 4 1/2.

Ti og halvtredstindstyvende Møde.

Mandagen den 1ste Februar Kl. 1 1/2.

Protocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af anden Behandling af „Forslag til Lov om Islands Finantsvæsen“.

Ploug: Jeg veed næsten ikke, hvilken Skæbne der er den værste, enten at faae Ordet Kl. 4 1/2 eller at faae Udsættelse med at tage Ordet fra Lørdag til Mandag. I første Tilfælde er man nødt til at fatte sig

meget kort, i det andet Tilfælde rifferer man især naar man har en daarlig Gufommelse, at have glemt det Meste af, hvad de ærede Talere have sagt, og som man vilde tillade sig at modsig; i ethvert Tilfælde er man ude af den Stemning, hvori man om Lørdagen vilde have talt. Jeg beder derfor mine ærede Modstandere om Overbærenhed, hvis jeg skulde tillægge dem Vtringer, som de ikke have brugt, eller som de i alt Fald ikke have villet skulde forstaaes paa den Maade, hvorpaa det idag forekommer mig, at de i Lørdags brugte dem. — Jeg skal først vende mig til de to sidste af de Vædringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille, og da navnlig til det sidste af dem og til de Indvendinger, som, saavidt jeg forstod, den høitærede Justitsminister og i ethvert Fald den ærede Ordfører rettede imod dette Forslag. Den ærede Ordfører meente, at det var i fuldkommen Consequents med Udvalgets øvrige Udkast, at det forbeholdtes Rigsdagen at udskrive Stat paa Island til Fællesudgifter. Dette kan jeg dog aldeles ikke paa nogen Maade erkjende. Det forekommer mig tvertimod, at den første Sætning i 3die Stykke af § 6 staaer i ligefrem Modsigelse med det første Stykke i § 4. Man vil formodentlig herimod bemærke, at der skal lægges Vægt paa de sidste Ord i det første Stykke af § 4; man vil formodentlig sige, at Vægten ikke skal lægges paa „alle directe og indirecte Skatter, som herefter maatte blive indførte paa Island“, men paa de sidste Ord „ifølge Beslutning af dets særlige Lovgivningsmagt“ (Ordføreren: Ja!). Meget vel! Men jeg maa dog spørge den ærede Ordfører om, hvad Skattebevillingsretten har at betyde, naar en fremmed Forsamling, hvori Landet slet ikke har været repræsenteret, skal kunne udskrive Skatter ved Siden af dem, som Landets egen skattebevillende Myndighed udskriver. Jeg vil spørge den ærede Ordfører om, hvad han vilde mene om Rigsdagens skattebevillende Myndighed, dersom det norffe Storting eller den nordtydske Rigsdag, Forsamlinger, hvori Danmark ikke er repræsenteret, kunde paalægge os Skat. Under een Forudsætning vilde det ærede Udvalgs omtalte Forslag være fuldstændig rigtigt, nemlig under den Forudsætning, at Island først var